

[Formanden.]

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.*

Ved den nævnte Lov af 16. Maj 1933 indførtes til Dækning af Statskassens forøgede Udgifter en ekstraordinær Forhøjelse af Arveafgiften. Denne særlige Arveafgift svares ved Siden af den almindelige Arveafgift, hvorom Reglerne findes i Lov Nr. 147 af 10. April 1922, som ikke paa noget Punkt blev ændret ved Loven af 16. Maj 1933. Den særlige Arveafgift udgør 50 pCt. af Arveafgiften efter 1922-Loven og rammer alle arveafgiftspligtige Erhvervelser med Undtagelse af dem, der falder ind under 1922-Lovens laveste Afgiftsklasse. Denne Afgiftsklasse omfatter en Arveladers Ægtefælle, Afkom og Adoptivbørn, altsaa hans nærmeste. I alle andre Tilfælde rammes arveafgiftspligtige Erhvervelser af denne særlige Arveafgift.

Loven af 1933 gjaldt til 31. Oktober 1936, men er senere gentagne Gange blevet forlænget, fordi de Forhold, som betingede den særlige Arveafgift, stadig har været til Stede. Ved de seneste Forlængelseslove er Lovens Gyldighed blevet forlænget for 1 Aar ad Gangen, sidste Gang ved Lov Nr. 313 af 30. Juni 1945 til 30. Juni 1946. Da det stadig maa anses for nødvendigt at opretholde denne Afgift, foreslaas den ved nærværende Lovforslag forlænget for endnu 1 Aar, indtil 30. Juni 1947.

Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Da den højtærede Justitsminister er forhindret i at være til Stede i Øjeblikket, gaar vi til Punkt 3 paa Dagsordenen. Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Revisionsbestemmelsen i Loven om Grundstigningsskyld.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1949).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændring af Revisionsbestemmelsen i Loven om Grundstigningsskyld, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget af det høje Folketing.

Lovforslaget gaar ud paa, at den Fremsettelse af Revisionsforslag til Grundstigningsskyldloven, som skulde være foretaget i indeværende Rigsdagssamling, Samlingen 1945—46, udskydes til Samlingen 1946—47. Der er ganske vist god Grund til at foretage denne Revision, idet man maa søge at udnytte de Erfaringer, der er indhentet i de svundne Aar, men Forholdet er jo det, at vi i Øjeblikket har siddende en Skattekommission, som arbejder med dette Spørgsmaal, og det er endnu ikke lykkedes Kommissionen at tilendebringe sit Arbejde med Spørgsmaalet.

Der har i Folketingsudvalget været ført visse Forhandlinger om Problemet, og jeg har under disse Forhandlinger afgivet Tilsgagn om, at det omtalte Revisionsforslag til Loven om Grundstigningsskyld vil blive fremsat for Rigsdagen inden den 1. Februar 1947. Man har endvidere drøftet det uheldige i, at Købere af Grundejendommene undertiden ikke har den tilstrækkelige Klarhed over, at de kan risikere at komme til at betale Grundstigningsskyld, fordi Ejendommen ved den næste Vurdering maaske bliver ansat saa højt, at der bliver paalignet den Grundstigningsskyld. For at bidrage til